

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy Rady 2004/117/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. zmieniającej dyrektywy 66/401/EWG, 66/402/EWG, 2002/54/WE, 2002/55/WE oraz 2002/57/WE w odniesieniu do badań przeprowadzanych pod nadzorem urzędowym oraz równoważności materiału siewnego produkowanego w krajach trzecich⁽¹⁾, a w każdym razie nie podając ich do wiadomości Komisji, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/117/WE upłynął w dniu 1 października 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 14 z 18.1.2005, str. 18.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Zala Megyei Biróság w dniu 10 kwietnia 2007 r. — OTP Bank Rt. i Merlin Gerin Zala Kft. przeciwko Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

(Sprawa C-195/07)

(2007/C 129/19)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Zala Megyei Biróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: OTP Bank Rt. i Merlin Gerin Zala Kft.

Strona pozwana: Zala Megyei Közigazgatási Hivatal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ust. 3 lit. a) pkt 4 załącznika X do „Aktu o przystąpieniu”⁽¹⁾ (Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej), znajdującego zastosowanie na podstawie art. 24 powołanego Aktu o przystąpieniu, który stanowi, że „Węgry mogą stosować, do 31 grudnia 2007 roku włącznie, obni-

żenie należnych podatków lokalnych dla przedsiębiorców [czytaj podatków od działalności gospodarczej] do 2 % przychodów netto, przyznawanych przez samorządy terytorialne w ograniczonym czasie na podstawie artykułów 6 i 7 ustawy C z 1990 roku w sprawie podatków lokalnych [...]”, należy interpretować w ten sposób, że:

- chodzi o wyjątek o charakterze przejściowym, który umożliwia Węgrom utrzymanie podatku od działalności gospodarczej, lub też
- Akt o przystąpieniu przewidując możliwość dalszego stosowania obniżen w podatku od działalności gospodarczej, przyznał Węgrom (przejściowe) prawo do dalszego stosowania tego rodzaju podatku od działalności gospodarczej?

- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie, tut. sąd kieruje ponadto następujące pytanie:

W świetle prawidłowej wykładni szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽²⁾, na podstawie jakich kryteriów uznaje się, iż dany podatek nie ma charakteru podatku obrotowego w rozumieniu art. 33 szóstej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 236, str. 846.

⁽²⁾ Dz.U. 1977 L 145, str. 1.

Odwołanie wniesione w dniu 12 kwietnia 2007 r. przez Aktieselskabet af 21. november 2001 od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 6 lutego 2007 r. w sprawie T-477/04 — Aktieselskabet af 21. november 2001 przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.)

(Sprawa C-197/07 P)

(2007/C 129/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Aktieselskabet af 21. november 2001 (przedstawiciel: C.Barret Christiansen, adwokat)

Uczestnicy postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), TDK Kabushiki Kaisha (TDK Corp.).

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lutego 2007 r. w sprawie T-477/04 (zaskarżonego wyroku) w całości,

- Obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) kosztami postępowania przed Trybunałem,
- Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 7 października 2004 r. (sprawa R-364/2003-1).
- Obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) kosztami postępowania przed Sądem Pierwszej Instancji oraz przed OHIM.

- 9. błędnie oparł swoje orzeczenie co do istnienia nienależnych korzyści o reputację — a nie renomę — z naruszeniem wymogów art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego
- 10. błędnie ocenił, że istnienie prawdopodobieństwa, którego nie można wykluczyć, jest wystarczające do przyjęcia dowodu prima facie dotyczącego przyszłego niebezpieczeństwa, nie mającego charakteru hipotetycznego, osiągnięcia przez wnoszącą odwołanie nienależnych korzyści z renomy wcześniejszych znaków towarowych.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że:

ustalając, iż wcześniejsze znaki towarowe są znakami renomowanymi w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego Sąd Pierwszej Instancji:

1. nie dokonał rozróżnienia pomiędzy 36 wcześniejszymi znakami towarowymi w zaskarżonym wyroku
2. uwzględnił dowody, które nie odpowiadały oficjalnym wytycznym OHIM
3. uwzględnił dowody niezwiązane z wcześniejszymi znakami towarowymi
4. uwzględnił dowody, których pochodzenie czasowe nie było określone
5. nie uwzględnił okoliczności, że dniem istotnym dla ustalenia renomy był dzień zgłoszenia kwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego
6. potwierdził istnienie renomy w oparciu o dowód, który nie pochodził z czasu zgłaszania kwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego
7. jako dowód istnienia renomy uwzględnił badania rynkowe, które nie zawierały żadnej wskazówki:
 - a) co do tego, czy badania te zostały przeprowadzone przez uznaną i niezależną spółkę lub tego rodzaju instytucję
 - b) co do liczby i profilu (płeć, wiek, zajęcie i pochodzenie społeczne) pytaných osób
 - c) co do metody i okoliczności przeprowadzania badań oraz pełnej listy pytań zawartych w kwestionariuszu
 - d) co do tego, czy dane procentowe, o którym mowa w badaniu odpowiadają całkowitej liczbie pytaných osób, czy tylko liczbie osób, które rzeczywiście udzieliły odpowiedzi
8. nie uwzględnił indywidualnej mocy dowodowej dowodów przedłożonych mu przed dokonaniem całościowej oceny.

Stwierdzając, że dzięki renomie wcześniejszych znaków towarowych osiągnięte zostały nienależne korzyści, w rozumieniu art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego Sąd Pierwszej Instancji:

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 7 lutego 2007 r. w sprawie T-175/04 Donal Gordon przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 12 kwietnia 2007 r. przez Donala Gordona

(Sprawa C-198/07 P)

(2007/C 129/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Donal Gordon (przedstawiciele: J. Sambon, P.-P. Van Gehuchten i Ph. Reyniers, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji w sprawie T-175/04 i orzeczenie co do istoty sprawy;
- stwierdzenie, że wnoszący odwołanie ma własny interes prawny w odniesieniu do sprawozdania z przebiegu jego kariery zawodowej, niezależny od interesu prawnego administracji;
- stwierdzenie, że inwalidztwo jest co do zasady odwracalne i że w ten sposób jest traktowane przez Służbę Medyczną Komisji Wspólnot Europejskich;
- uznanie prawa wnoszącego odwołanie do ochrony prawnej w odniesieniu do sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej;
- zasądzenie na rzecz wnoszącego odwołanie odszkodowania w wysokości 1,5 miliona EUR tytułem naprawienia szkody
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.